

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl JUDr. Vojtěchem Ceplem jako samosoudcem ve věci žalobce **Creative store, s.r.o.**, při podání žaloby pod původním názvem **ŠTROB, ŠIRC & SLOVÁK, s.r.o.**, IČ 49688715, Chvalkovická 1268, 190 00 Praha 9 - Horní Počernice, zastoupen: Mgr. Petr Mikysek, advokát, AK Chodská 30, 12000 Praha 2, proti žalovaným: **1) Ing. J. M.**, zastoupen: Mgr. Jaroslav Zeman, advokát se sídlem Masarykovo nám. 225, Benešov 256 01, **2) JVS Semilská pekárna, s.r.o.**, IČ 15043240, 3. května 328, 513 01 Semily, **3) HAVLÍK OPAL spol. s.r.o.**, IČ 60322284, Dr. E. Beneše 1497/21, 792 01 Bruntál, zastoupen: JUDr. Jaromír Závada, advokát se sídlem Hlavní náměstí 35/1a, 794 01 Krnov, **4) ČR - Ministerstvo zemědělství**, IČ 00020478, Těšnov 17, 117 05 Praha 1, zastoupen: JUDr. Zuzana Císařová, advokát, Uhelný trh 414/9, 110 00 Praha 1, **o nároky z autorského zákona,**

t a k t o :

- I. Žaloba s tím, že žalovaným ad 1), ad 2) a ad 3) se zakazuje ode dne právní moci rozsudku další užívání loga Klasa, jehož vyobrazení tvoří přílohu rozsudku, zejména výroba výrobků označených tímto logem, jejich obchodní odbyt včetně vývozu a propagace včetně inzerce a jiné reklamy výrobků s tímto logem **se zamítá.**
- II. Žaloba s tím, že žalovaní ad 1), ad 2) a ad 3) jsou povinni do jednoho měsíce ode dne právní moci rozsudku stáhnout z obchodování a zničit veškeré jimi vyrobené

a distribuované výrobky označené logem Klasa, jehož vyobrazení tvoří přílohu rozsudku **se zamítá**.

- III. Žaloba s tím, že žalovanému ad 4) se zakazuje ode dne právní moci rozsudku další užívání loga Klasa, jehož vyobrazení tvoří přílohu rozsudku, zejména propagace, inzerce a jiná reklama výrobků označených logem **se zamítá**.
- IV. Žaloba s tím, že každý ze žalovaných je povinen do 3 dnů od právní moci uhradit žalobci částku 50.000,- Kč s úrokem z prodlení ode dne 12.3.2010 do zaplacení, a to ve výši repo sazby stanovené českou národní bankou v každém kalendářním pololetí a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí zvýšené o sedm procentních bodů **se zamítá**.
- V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 1) náklady řízení ve výši **57.596,- Kč**, žalovanému 3) **63.811,- Kč** a žalovanému 4) **57.596,- Kč**, všem do tří dnů k rukám jejich právních zástupců, při čemž mezi žalobcem a žalovaným 2) nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1) Žalující společnost Creative store, s.r.o., při podání žaloby pod původním názvem ŠTROB, ŠIRC & SLOVÁK, s.r.o., podala žalobu, domáhající se autorských práv k obrázkovému logu, sestávajícímu z písmene A a pod ním nápisu „KLASA“ (dále jen logo Klasa).

Ve věci již rozhodl soud prvního stupně rozsudkem č.j. **36 C 74/2010-260**. Po odvolání žalobce Vrchní soud v Praze toto rozhodnutí zrušil usnesením č.j. **1 Co 333/2011-302**, kde mimo jiné uložil soudu prvního stupně upřesnit petit řízení. Žalobce tedy definoval přesný vzhled loga Klasa svým podáním ze dne 14. 1. 2013. Na základě tohoto podání se nadále v rozsudku soud odvolává na vyobrazení loga Klasa, které je přílohou rozsudku a které definuje jeho přesný vzhled (na č. 1. 313a spisu).

Podle tvrzení žalobce toto logo užívá jako symbol ocenění kvality výrobku Česká republika – Ministerstvo zemědělství, které umožnilo toto logo užívat dalším podnikatelským subjektům, jimiž jsou žalovaní J. M. JVS Semilská pekárna, s.r.o. a HAVLÍK OPAL, s.r.o. Při tom ovšem **nikdo ze žalovaných není autorem loga Klasa, a nemá k němu ani platnou licenci od autora. Autorem je další společnost, Design. Liška, s.r.o., kde Jan Liška zhotovil uvedené dílo jakožto zaměstnanec. Se společností Design Liška, s.r.o. má žalobce jako jediný platnou licenční smlouvu žalobce, uzavřenou dne 20. 5. 2003.** Žádnému dalšímu subjektu autor ani žalobce licenční práva neudělili a tudíž všechny další subjekty, včetně Ministerstva zemědělství ČR, je užívají neoprávněně.

Na základě toho se žalobce domáhal po žalovaných celé řady nároků, zejména zákazu dalšího užívání loga a stažení všech výrobků, označených tímto logem z oběhu, a dále zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč po každém ze žalovaných.

2) Okruh žalovaných se vícekrát měnil. ČR – Ministerstvo zemědělství ČR nejprve vstoupilo do řízení jakožto vedlejší účastník na straně žalovaných, po té byla žaloba rozšířena

i proti němu. V případě Ing. V. M., podnikajícího pod IČ bylo zjištěno, že tento žalovaný zemřel. Do jeho práv vstoupil jeho pozůstalý syn J. M. Žaloba byla žalobcem rozšířena i proti tomuto dalšímu žalovanému. K této otázce bylo několikrát rozhodováno a konečné rozhodnutí Nejvyššího soudu č.j. 30 Cdo 2268/2014-377 odmítlo dovolání a tím zůstalo v platnosti původní rozhodnutí zdejšího soudu v tom smyslu, že nadále je účastníkem řízení J. M. Všichni čtyři žalovaní, kteří byli účastníky v závěru řízení, se vyjadřovali během řízení k věci vícekrát.

3) První žalovaný J. M. ve svém vyjádření zpochybnil svoji pasivní legitimaci. Je dědicem po V. M., který byl původním účastníkem řízení, proti J. M. byl nárok vznesen až 14.1.2013. Na základě toho je zřejmé, že majetkové nároky jsou promlčené, protože se týkají užití v letech 2008-2010. Proti nároku na bezdůvodné obohacení vznáší tedy žalovaný námitku promlčení. Kromě toho J. M. žádné výrobky nevyrábí a logo KLASA neužívá.

Jinak vycházel z obrany ostatních žalovaných – že logo Klasa užívá na základě udělení této značky Ministerstvem zemědělství. V závěru dále uvedl, že bylo prokázáno, že Ministerstvo zemědělství ČR, společnost Noesis Advertising s.r.o., žalobce a Jan Liška se podíleli na vzniku loga KLASA od počátku ve vzájemné spolupráci., přičemž zadání přišlo zjevně od žalovaného Ministerstva zemědělství ČR. Proti tomuto nebylo od počátku po řadu let žádných výhrad, všichni dostali zaplacen a teprve dodatečně byl jedním z účastníků, totiž žalobcem spor vykonstruován.

Žalovaná byli vybráni náhodně, snahou je vytvořit umělý nárok a dále žalovat. Tento postup nepovažuje žalovaný za poctivý. Dodává, že problematický je i nárok Design Liška s.r.o., který uzavřel se žalobcem smlouvu, protože tato právnická osoba ve skutečnosti není autorem díla v žádném smyslu. Zdůrazňuje dále, že podobnou žalobu může uzavřít pouze autor.

4) Druhý žalovaný **Semilská pekárna, s.r.o.**, navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na to, že právo k logu Klasa jakožto ochranné známce vlastní ČR – ministerstvo zemědělství. Na základě toho má ČR – ministerstvo zemědělství právo disponovat s uvedenou ochrannou známkou a následně ji užívá oprávněně i žalovaný.

5) Třetí žalovaný **Havlík Opal, s.r.o.**, rovněž navrhl zamítnout nároky žalobce. Odmítl to, že by byl žalobce jediným oprávněným užívat autorské dílo, poukázal na to, že Ministerstvo zemědělství ČR má toto logo Klasa chráněno jako kombinovanou ochrannou známku v barevné i černobílé variantě. Třetí žalovaný také poukázal na to, že logo užívá na základě povolení ministerstva zemědělství v dobré víře. ČR - Ministerstvo zemědělství nabylo právo užívat logo Klasa od společnosti NOESIS Advertising, s.r.o. na základě řádné smlouvy o dílo. Poukázal také na to, že o věci současně rozhoduje Úřad pro průmyslové vlastnictví, kam se žalobce se svými nároky obrátil rovněž.

V závěru řízení tento žalovaný vznesl další námitky, zejména proti smlouvě mezi žalobcem a společností design Liška, s.r.o., kde spatřuje neurčitost odměny za licenci, neurčitost udělení práv, protože není uvedeno, k jakému se přesně váže dílo, a konečně zpochybnil i datum této smlouvy. Z těchto všech důvodů považuje předmětnou smlouvu za neplatnou.

6) Čtvrtý žalovaný ČR - Ministerstvo zemědělství potvrdil, že **nabylo právo užívat logo Klasa od společnosti NOESIS Advertising, s.r.o.** na základě řádné smlouvy o dílo. Myšlenka loga Klasa vznikla již předtím, kdy bylo rozhodnuto, že Ministerstvo zemědělství ČR potřebuje značku k oceňování kvalitních výrobků. Ministerstvo za tím účelem provedlo výběrové řízení, které společnost NOESIS Advertising, s.r.o. vyhrála, uvedené logo podle zadání zhotovila a samozřejmě poskytla licenci žalovanému, protože to bylo účelem celé dohody, s tím, že žalovaný může logo Klasa poskytovat dále oceněným subjektům. O společnosti Creative store, s.r.o., jakož i Design Liška, s.r.o., žalovaný nic neví a nikdy s nimi nejednal; není mu známo, že by měli na vzniku Loga Klasa jakýkoli podíl.

Toto stanovisko ještě několikrát rozvedl. Zdůraznil také, že má celkem čtyři ochranné známky – č. 291 167, 261 321, 269 290 a 261 310 – a všechny se týkají loga Klasa. Co se týče sporu před Úřadem pro průmyslové vlastnictví, pak tento spor skončil pro žalobce neúspěšně, protože nebylo prokázáno, kdo je autorem. K ust. § 58 a teorii žaloby o tom, že se jedná o zaměstnanecké dílo, namítl, že toto ustanovení bylo do zákona zařazeno až dodatečně a nemůže se vztahovat na projednávanou věc. V daném případě se tedy o zaměstnanecké dílo nejedná.

7) Soud provedl rozsáhlé dokazování zejména písemnými důkazy jednak k otázce údajného autorství díla, jednak i k otázce při udělování licencí těchto práv.

8) Žádná podstatná zjištění nebyla učiněna z předložené korespondence právních zástupců žalobce, kde se domáhali svých práv po žalovaných, a případných odpovědích, nebo i u dalších účastníků vzájemně. Jedná se o dopisy z doby řízení u soudu, nikoli z doby vzniku loga, není proto možno učinit žádné závěry o tom, jak logo vznikalo. Jde o dopisy z 9.3.2010, 29.4.2010, 22.6.2010, 18.3.2010, 30.3.2010, 13.4.2010, 15.4.2010, 16.4.2010.

9) Rovněž bez významu pro věc jsou výpisy z Obchodního rejstříku, týkající se účastníků. Potvrzují pouze existenci zúčastněných subjektů.

10) Smlouva o dílo a smlouva licenční mezi Design Liška, s.r.o. jakožto autorem a žalobcem jakožto nabyvatelem licenčních práv je svým charakterem **smlouvou o vytvoření díla, které má teprve na základě smlouvy vzniknout**. Již z podstaty věci je zřejmé, že **dílo je vytvářeno proto, aby ho mohl užívat další nabyvatel licenčních práv** (obdoba smlouvy s nakladatelstvími), jak je ostatně výslovně uvedeno v č. II dokonce vícekrát.

Již z této smlouvy je proto také zřejmé, že není namístě námitka některých žalovaných, že smlouva neobsahuje přesnou specifikaci díla jako přílohu; taková příloha nemohla v době sepsání smlouvy existovat, když uvedené logo Klasa mělo být na jejím základě teprve vytvořeno.

Rovněž není pravdivá námitka, že ve smlouvě není obsažena cena – ta je dost přesně specifikována ve zmíněném čl. II smlouvy (150.000,- Kč).

Rozsah licence (čl. VII) je poskytnut téměř neomezeným způsobem, **zahrnuje i práva poskytovat licenci dál** a umožňuje i dílo dále upravovat nebo změnit. Ze smlouvy nelze jasně usuzovat, jestli žalobce takové oprávnění skutečně poskytl dál, nicméně z dalších důkazů je to zjevně prokázáno.

11) Grafických vyobrazení byla poskytnuta soudu celá řada v různých variantách, včetně grafického manuálu (č.l. 106 a násl). Narozdíl od účastníků nesdílí soud **žádné pochyby o tom, o které logo se jedná**; logo Klasa je od počátku naprosto jasným a jednoznačným výtvarným dílem, které díky některým detailům nelze zaměnit (např. skrytý obrázek lipového listu a klasu v písmenu A). Varianty se liší pouze barevností (červenomodro-bílá a nebo jen černobílá), případně velikostí nebo umístěním loga.

Nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by vzniklo nějaké jiné podobné logo, kde by přicházela v úvahu záměna.

Naopak tato grafická vyobrazení **nedovolují žádným způsobem určit autora díla**. Grafické přílohy předkládali všichni účastníci, kteří ho měli v různých podobách k dispozici, a to v podobě digitální (na CD) i grafických výtisků, a nelze určit, který z uvedených vyobrazení je starší.

Dalším zjištění z těchto vyobrazení je, že **žalovaní 1-3 na základě udělení souhlasu žalovaným 4 tato loga užívali** na svých výrobcích. Tuto skutečnost navíc nikdo nezpochybňoval.

12) Z přiloženého dokumentu „Klasa znamená přidanou hodnotu“ bylo možno zjistit, že uvedené ohodnocení napomáhá prodeji a úspěchu zboží. Ani tato skutečnost nebyla žalovanými zpochybňována.

13) Dále byl proveden důkaz doklady o udělení loga Klasa prvním třem žalovaným. Toto ocenění udělil čtvrtý žalovaný. Uvedené zjištění rovněž nebylo zpochybněno nikým.

14) Výpis databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví prokázal, že předmětné logo Klasa je ochrannou známkou čtvrtého žalovaného pod č. 269 290 a 192276. Rozdíl je pouze v barevnosti; jde o verzi černobílou a barevnou.

15) Ve věci byla přiložena různá vyjádření ze známkoprávního sporu u Úřadu pro průmyslové vlastnictví, kde byl nakonec proveden důkaz úplnými spisy sp. zn. **O- 192 276 a O - 345 958**, kde měly největší význam konečné **rozhodnutí Úřadu v této věci**, obě z **29.4.2011** a obě prakticky shodná, týkající se pouze odlišných variant ochranné známky.

Úřad v obou případech potvrdil předchozí rozhodnutí a nároky žalobce zamítl.

Úřad se velmi podrobně zabýval tvrzeným řetězcem právních vztahů, kdy údajný autor Design Liška, s.r.o., měl poskytnout oprávnění žalobci, ten potom společnosti Noesis Advertising, a ta nakonec ČR - Ministerstvu zemědělství. Úřad dovodil, že tento řetězec vztahů zůstal neprokázán, neboť jsou pochyby již o základním předpokladu všeho dalšího, autorství Design Liška, s.r.o. Především sám žalobce tvrdil několik alternativních verzí, např. přiložil prohlášení L [redacted] J [redacted] a R [redacted] D [redacted], která svědčí proti verzi, že je Design Liška autorem. Úřad dále neuznal smlouvu z 20. 5.2003 za dokument, týkající se loga Klasa, ale jedná se o „jakési“ logo. Dále uvedl, že pouhé slovo Klasa nemůže být autorským dílem. Dále uvedl, že není doložen smluvní přechod práv mezi žalobcem a Noesis Advertising, s.r.o. Uzavřel, že se autorství vůbec nepodařilo prokázat a tudíž nejsou prokázána přednostní práva k ochranné známce u žalobce. Další důvody se týkají procesního postupu v řízení před Úřadem a jsou pro toto řízení nevýznamné.

Toto rozhodnutí bylo znovu 23. 6. 2011 napadeno žalobcem správní žalobou u Městského soudu v Praze, takže nemusí být konečné.

16) Ve věci byla předložena prohlášení L [REDACTED] J [REDACTED] a R [REDACTED] D [REDACTED] z 15. 11. 2010 a 22. 11. 2010, že se oba cítí být autory loga Klasa, a to na základě objednávky žalobce. Toto prohlášení nijak nebere na vědomí existenci firmy Design Liška, s.r.o. a její údajné nároky, a nereagují nijak ani navzájem. V dalším řízení soud prvního stupně tuto pochybnost objasnil výsledkem obou uvedených svědků.

17) Z výsledku L [REDACTED] J [REDACTED] soud zjistil, že se účastnila výběrového řízení pořádaného agenturou ŠTROB ŠIRC&SLOVÁK v roce 204, zadání se týkalo loga Klasa. Měla to graficky ztvárnit, což udělala, předložila jsem několik variant a soutěž nevyhrála. Dál s věcí neměla nic společného. Je osoba samostatně výdělečně činná, zaměstnanec žalobce nebyla. Autorem loga Klasa se necítí být.

Dodatečně se dozvěděla, že to vyhrál pan Liška.

V soutěži již v zadání bylo řečeno, že musí jít o písmeno A a mají tam být symboly České republiky, třeba lípový list nebo trikolóra. Bylo řečeno, že to má sloužit k prezentaci českých potravin a vědělo se, že je to pro ministerstvo zemědělství.

18) Z výsledku svědka R [REDACTED] D [REDACTED] soud zjistil, že prováděl s logem Klasa to, že ho převáděl z jiného grafického formátu. Data dostal již hotová od grafika, byl zaměstnancem Creative shop, s.r.o.. Do dat nijak nezasahoval, pouze je přenesl do jiných grafických formátů, aby je bylo možno dále používat. Neví, pro koho to dělal, takových zakázek má spousty. Autorem díla se necítí být.

Logo popsal po technické stránce, čili přesné složení barev. Netvořil manuál, jakým způsobem má být logo používáno. Co se týče jeho prohlášení, domnívá se, že jeho obsahem je přesně to, co popsal ve výpovědi; konkrétní práce na převodu formátu Loga Klasa.

Creative shop byla firma, která vznikla po firmě ŠTROB ŠIRC&SLOVÁK, nějaká souvislost mezi nimi byla, ale svědek neuměl přesně popsat jaká. Nekomunikoval přímo se společníky, ale s bezprostředním nadřízeným. Otázku autorských práv nepotřebuje ke své práci zkoumat, kdo je autorem, neví. Další okolnosti vzniku loga mu nejsou známy.

19) Ve věci byly předloženy účetní doklady žalobce, např. faktura, vystavená společností Noesis Advertising, s.r.o., ve výši 100.000,- Kč za logo Klasa dne 18.6.2003, a k tomu i výpisy z účtu z banky HVB. Další faktura mezi stejnými stranami a ze stejného důvodu je na 162.500,- Kč ze dne 16.7.2003.

20) Z výsledku svědka R [REDACTED] D [REDACTED], jednatele Noesis Advertising, s.r.o., soud zjistil, že jeho společnost v roce 2003 vyhrála výběrové řízení Ministerstva zemědělství ČR k vytvoření díla logo Klasa. Podali několik návrhů, nebyl použit ani jeden, a název Klasa nakonec předložilo samo Ministerstvo v druhém kole jakožto součást zadání. Bylo vybíráno asi z deseti nabídek, z nichž část zpracovali zaměstnanci firmy, část externí kreativci. **Vítězný návrh pocházel od externích kreativců, konkrétně od společnosti žalobce.** Potvrdil skutečnost, že platili žalobci fakturu za tyto práce. Návrhy, předložené žalobcem, byly dále upravovány.

Co se týče smlouvy mezi společnostmi žalobce a žalovaným, Noesis Advertising s.r.o. nearchivuje staré doklady, ani kreativní návrhy, tudíž nemohly být použity k důkazu a ani nemohlo být posouzeno, do jaké míry odpovídají přesně logu Klasa. Svědek potvrdil, že od ministerstva dostali 750.000,- Kč a zaplatili žalobci 250.000,- Kč.

Z vyjádření tohoto svědka bylo tedy soudem zjištěno, že společnost Noesis Advertising, s.r.o., není v žádném smyslu autorem díla. Výpověď svědka je jediným důkazem úplného řetězce licenčních vztahů mezi žalovaným č. 4, Noesis Advertising, s.r.o., žalobcem a Design Liška, s.r.o. Nicméně soud přesto nenašel žádný důvod, proč by svědkovi nevěřil, zvláště za situace, kdy svědek vlastně vypovídal do jisté míry proti zájmům společnosti (vyhranou soutěž o logo Klasa vlastně trato společnost obešla tím, že si nechala logo vytvořit jinde). Navíc žádný důkaz nestál proti této výpovědi.

21) Z výsledku svědka Jana Lišky, jednatele Design Liška, s.r.o., soud zjistil, že tento svědek se cítí být autorem loga. O výběrovém řízení Ministerstva mu nebylo nic známo, a neznal ani společnost Noesis Advertising, s.r.o., se kterou nejednal. Práce mu zadala společnost žalobce. Logo odevzdal a bylo mu zapláceno, a tím pro něho práce skončila. Potvrdil, že **v květnu 2005** s ním žalobce uzavřel smlouvu, týkající se uvedeného loga. Dodatečně po něm chtěl jeden ze společníků pan Š. další prohlášení, které ale odmítl podepsat. Odměna Jana Lišky činila 150.000,- Kč.

Tato výpověď potvrzuje existenci smlouvy mezi společností design Liška, s.r.o., a žalobcem. Rovněž zde soud neměl pochybností o tom, že je v podstatných bodech správná.

22) Ze smlouvy mezi ČR - Ministerstvem zemědělství a společností Noesis Advertising, s.r.o., bylo zjištěno, že jejím předmětem je opět vytvoření díla, konkrétně vypracování národní značky pro české potraviny a zemědělské produkty. Z této smlouvy nejsou jasné podmínky licence, a není ani zřejmé, že by si strany byly vědomy, že jde o autorské dílo. Lze ovšem dovodit, že pokud **šlo o vytvoření díla pro žalovaného č. 4, potom smyslem této smlouvy byla i licence.** Smlouva nemá datum, nicméně ze smluvených termínů – **od 30.5. do 16.6.2003** – lze předpokládat, že byla uzavřena v rozhodné době, kdy logo mělo vzniknout.

23) Z národního programu rozvoje potravin soud zjistil pouze doplňující informaci, jak přesně mělo být logo Klasa využito. O tomto využití pro podporu prodeje českých potravin panovala mezi účastníky shoda.

24) Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství z 27.12.2011 a z dohody o ukončení rámcové smlouvy o dodávkách mezi J. M. a Makro bylo zjištěno, že první žalovaný během sporu zcela ukončil činnost v oboru potravinářství.

Skutková zjištění z provedených důkazů jsou následující:

25) Autorem díla logo Klasa je Jan Liška. V opakovaném řízení byly vyloučeny všechny jiné tvrzené alternativy. Žalovaný 4) se sice odvolával na společnost Noesis Advertising, s.r.o., nicméně z vyjádření jejího jednatele je zřejmé, že nikdo z této společnosti autorem díla není a jeho vytvoření bylo objednáno u externích výtvarníků. Rovněž bylo vyloučeno, že by mohli být autoři díla R. D. nebo L. J. **Autorem díla není v žádném smyslu ani žalobce nebo někdo z jeho pracovníků či společníků.**

26) Navzdory občas vznášeným pochybám účastníků o totožnosti loga Klasa soud tyto pochybnosti nesdílí. **Myšlenka loga byla nejprve vyslovena Ministerstvem zemědělství ČR**, které si jeho vytvoření objednalo jako první, nejméně již v roce 2003. Už ze zadání byly některé prvky loga zřejmé; mělo obsahovat slovo Klasa se zdůrazněným písmenem A, mělo mít nějaké národní prvky, například barvy trikolory nebo lipový list. Návrh se od počátku nijak podstatným způsobem nezměnil; různá tvrzení některých účastníků či svědků, že se logo během vzniku podstatně změnilo, zůstala neprokázána.

27) Po zadání soutěže na vytvoření loga žalovaným 4) tuto soutěž vyhrála společnost Noesis Advertising,s.r.o.. Ta ovšem logo proti očekávání nevytvořila, nýbrž objednala od další externí společnosti, jímž byl žalobce. Při tom získal od Ministerstva ČR odměnu 750.000,- Kč za vytvoření loga a žalobci zaplatil 250.000,- Kč. Toto je prokázáno pouze výpovědí R[REDAKCE] D[REDAKCE], nicméně žádné důkazy toto nezpochybňují a jiná vysvětlení příliš nedávají smysl (např. že by se žalobce sám rozhodl vytvořit logo a přesvědčil o jeho užívání ministerstvo zemědělství ČR).

28) Žalobce logo ovšem opět nevytvořil, nýbrž jej následně objednal u dalšího externího dodavatele, jímž byla společnost Design Liška, s.r.o.. **Konkrétně vytvořil logo Jan Liška, jak je uvedeno v bodě 25.**

29) Během celého procesu vzniku díla a jednání o něm všechny subjekty věděly, k čemu bude logo Klasa sloužit, a že jde o soutěž Ministerstva zemědělství ČR, které hodlá toto logo udělovat dalším subjektům jako formu ocenění a podpory. Nedává tedy žádný smysl, že by někdo z řetězce subjektů nemohl poskytovat licenční práva na logo dále a nemohl ho takto využívat.

Z dostupných smluv je patrné, že podstatné ujednání o licenci dostupné smlouvy obsahují. Jediná smlouva v řetězci, mezi žalobcem a Noesis Advertising, s.r.o., k dispozici není, nicméně subjekty mezi sebou jednaly, viz bod 27), a z ničeho nevyplývá, že by žalobce toto oprávnění odmítl společnosti Noesis Advertising, s.r.o. poskytnout. Je zřejmé, dílo by tím nemělo žádný smysl a Noesis Advertising, s.r.o. by si bez možnosti dílo poskytnout dále objednal práci jinde, než u žalobce.

Kromě toho celá soutěž vznikala již v roce 2003, autorské dílo bylo vytvořeno nejpozději v roce 2005, a po dobu pěti let – kdy bylo ministerstvem dílo šířeno – si na jeho užívání nikdo nestěžoval.

Soud tedy **uzavírá otázku přechodu práv tak, že spolu s oprávněním dílo užívat přešla i práva poskytovat licenci dalším subjektům, protože v tom byl od počátku smysl uvedeného díla.** Tento závěr platí pro celý řetězec postupného převodu práv, tedy Jana Lišku, Design Liška, s.r.o., žalobce, Noesis Advertising, s.r.o., Ministerstvo zemědělství ČR a konečně i další oprávněné subjekty, v projednávané věci žalovaní 1), 2) a 3).

30) Podle § 2 odst. 1) autorského zákona č. 121/2000 Sb. platí, že:
Předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo"). Dílem je zejména dílo slovesné **vyjádřené řečí nebo písmem**, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo

audiovizuální, jako je dílo kinematografické, **dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické** a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

Podle § 49 a.z. odst. 1) platí, že není-li dále stanoveno jinak, musí být ve smlouvě dohodnuta výše odměny nebo v ní musí být alespoň stanoven způsob jejího určení.

Podle § 40 platí, že:

1) Autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasaženo nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména

e) poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména

1. omluvou,

2. zadostiučiněním v penězích, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím; výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k zásahu do práva došlo; tím není vyloučena dohoda o narovnání.

3) Právo na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí **dvojnásobek odměny**, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

31) Za vedlejší právní otázku pokládá soud problém, **zda je logo Klasa autorským dílem.** S ohledem na starší rozhodnutí v podobných otázkách, která jsou u soudů poměrně častá, např. sp. zn. 36 C 92/2004 nebo 36 C 35/2004, tento problém pokládá soud za vyřešený; logo, pokud obsahuje výtvarnou složku, je obvykle autorským dílem. Nejinak je tomu zřejmě i v tomto případě. Argumenty, které pokládají „pouhé slovo KLASA“ za nedostatečné proto, aby bylo samo o sobě autorským dílem, soud sdílí, nicméně zde jde o vyjádření grafické a slovní v komplexu, jak vyjadřuje i povaha kombinované ochranné známky.

32) Naproti původnímu rozsudku po doplnění dokazování soud konstatuje, že autorství tohoto díla již nevzbuzuje pochyby a **autorem je svědek Jan Liška. Z jeho výpovědi je zřejmé, že tento autor umožnil disponovat s tímto dílem společnosti Design Liška, s.r.o., jejímž je společníkem.** V tomto uspořádání nespatřuje soud nic neobvyklého.

33) V daném případě **nežaluje autor, nýbrž subjekt, na který autorská práva druhotně přešla na základě licence.** Ust. § 40 a.z. se jednoznačně nezabývá otázkou, zda může takto druhotně oprávněný subjekt žalovat veškerá práva na místě autora. Soud vykládá tuto otázku v tom smyslu, že **podobná žaloba by mohla být úspěšná, pokud by další subjekt zasáhl do práv, která takový žalobce na základě licence prokazatelně má.**

34) Skutečnost, že by v daném řetězci nepřešlo právo poskytovat licenci dál, bylo dokazováním vyvráceno (body 26-29).

Rovněž bylo prokázáno, že **žalobce za svoji činnost dostal odměnu** (jeho činností se vlastně rozumí pouze získání práv od společnosti Design Liška, s.r.o., a jejich následné převedení na Noesis Advertising, s.r.o.).

K žádnému zásahu do práv žalobce tedy mimo rámec dohody vůbec nedošlo.

To samo by stačilo k zamítnutí žaloby.

35) Soud navíc sdílí názor žalovaného č. 1, že celá žaloba – a vlastně i postup většiny zúčastněných stran je v rozporu s dobrými mravy.

Smyslem výběrového řízení na vytvoření loga je vybrat subjekt, který toto logo jakožto autorské dílo samostatně vytvoří. Pokud je vybrán někdo, kdo si vytvoření díla objedná jinde, pak taková soutěž nemá žádný smysl, protože podobně by mohl postupovat vlastně kdokoli, bez jakýchkoli grafických schopností. Takové „subdodávky“ se opakovaly dokonce dvakrát, protože ani společnost žalobce dílo opět nevytvořila, nýbrž si ho objednala jinde. Druhý problém je **umělé navýšení ceny** v takovémto postupu, které bylo jasně prokázáno. Jan Liška a jeho společnost dostal jakožto skutečný autor zaplacen 150.000,- Kč, nicméně Ministerstvo zemědělství ČR zaplatilo 750.000,- Kč za vytvoření téhož díla. Podobný postup je tím problematičtější, že šlo o veřejné prostředky.

Oba tyto důvěru nevzbuzující postupy mohly vzniknout jedině kooperací všech subjektů, tedy žalobce, Ministerstva zemědělství ČR, společnosti Noesis Advertising, s.r.o.; bez výhrad lze přijmout snad jedině postup společnosti Design Liška, s.r.o. a Jana Lišky samotného.

Podle ust. § 6 občanského zákoníka platí, že:

- (1) Každý má povinnost jednat v právním styku poctivě.
- (2) Nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.

Podle ust. § 3030 platí, že:

I na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I.

Popsaný stav je podle názoru soudu přesně případem, který má Občanský zákoník na mysli v §6; žalobce nežádoucí stav zjevně vyvolal spolu s ostatními, a nyní se snaží z tohoto stavu dodatečně těžit výhody, při čemž nijak ve skutečnosti poškozen nebyl (viz bod 34).

To je další důvod, proč žalobě nelze vyhovět.

36) O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1) o.s.ř., protože žalovaní měli ve věci plný úspěch.

Tyto náklady sestávají u prvního, třetího a čtvrtého žalovaného z nákladů právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., kdy dle § 9 a § 8) činí sazba odměny v daném případě 3100,- Kč za úkon za 14 úkonů u žalobce, 4200,- Kč za paušální odměny a 21% DPH celkem 57.596,- Kč. Stejná odměna byla přiznána žalovanému 4). U žalovaného 3) byla stejná odměna zvýšena o jízdné, celkem 6215,- Kč.

U druhého žalovaného bylo postupováno podle ust. § 142 odst. 1) a contrario, protože žádné náklady neúčtoval.

Celkové náklady řízení byly proto přisouzeny v 3denní pariční lhůtě (ust. § 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.) a na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze 17.8.2015

JUDr. Vojtěch Cepl, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lud'ka Kotlantová

